

[V. Buhl.]

Opgørelser angaaende det kommunale Skatte-tryk ud over Landet og drager Sammenligninger paa det Grundlag, at dele Kommunerne i tre Hovedgrupper, Hovedstaden, Købstæderne og Landdistrikterne, men en saadan Opdeling giver ikke noget fyldestgørende Billede af, hvordan Forholdene ligger. Inden for hver Hovedgruppe er der meget store Forskelligheder. Det gælder i allerhøjeste Grad Landdistrikterne, der omfatter meget uensartet stillede Bestanddele, paa den ene Side rene Landkommuner, fattige bymæssige Bebyggelser og Stationsbyer og paa den anden Side de store velhavende Skattelykommuner, der grænser op til Købstæderne. Naar man vil vurdere Skattetrykket i Kommunerne, er det slet ikke disse Længdesnit ned gennem de tre Kommunetyper, man skal foretage. Man skal foretage Tværsnit hen over alle tre Grupper, og da vil det, som sagt, vise sig, at der inden for alle tre Grupper er store Forskelligheder. Det gælder ogsaa med Hensyn til Ejendomsbeskatningen i Landkommunerne. Der lyder stadig stærke Krav om en Reduktion af Ejendomsbeskatningen ude i Landkommunerne, og vi fra vor Side skal ogsaa villigt erkende, at der er et Antal Landkommuner, som har en alt for høj Ejendomsbeskatning, men omvendt er der ogsaa et meget betydeligt Antal Landkommuner, hvis Skattesatser saa sandelig ikke giver Anledning til store Beklagelser.

Hvis man nu spørger: Hvad er Grunden til den store Forskel i Skattetrykket Landet over? — maa enhver, der har beskæftiget sig med disse Forhold, komme til det Resultat, at det ikke er Kommunernes forskellige Administration, der er det afgørende. I Forholdet København—Frederiksberg—Gentofte er der foretaget dybtgaaende Undersøgelser i saa Henseende, men ogsaa for Sogne- og Købstadkommunernes Vedkommende er der foretaget omfattende Undersøgelser. Cand. polit. Thorkil Kristensen har forfattet et Skrift om den kommunale Beskatning, og han kommer til det samme Resultat, nemlig at det ikke er Forskellen i Udgifter, der er afgørende, vel at mærke naar der er Tale om Kommuner af nogenlunde samme Type, men derimod Forskellen i Bæreevne, den Omstændighed, at der i

nogle Kommuner er et langt højere Indtægtsniveau end i andre og derfor en langt større Evne til at betale Skat. Man faar ved Anvendelse af den samme Fremgangsmaade ved Ligningen langt flere Penge ind pr. Indbygger i disse Kommuner, end man faar i de fattige Kommuner, hvor den Skat, man udskriver paa den enkelte Borger, gennemgaaende ligger nede paa de lave Satser, medens den i de mere velstillede Kommuner ligger oppe paa højere Satser. Naar man skal foretage en Skatteudskrivning, der kommer de daarligst stillede Kommuner til gode, maa det derfor gælde om i en ganske anden Udstrækning end hidtil at trække den forskellige Skatteevne ind til fælles Anvendelse for kommunale Opgaver, og det er netop det, der sker ved det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget. Den højtærede Minister har jo udførligt gennemgaaet dets Indhold, og jeg skal ved denne Forhandlings Slutning tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg, hvor der jo vil være Lejlighed til at komme nærmere ind paa Enkeltheder. Jeg skal kun sige saa meget, at det forekommer mig rigtigt, at man ved Udbygningen af den fælleskommunale Beskatning ogsaa har givet Ejendomsskatte en nogenlunde anelig Plads i hele Systemet. Ejendomsskatte er jo Landet over gamle kommunale Skatter, og for en stor Del maa de siges at være indregnede i Ejendomspriserne paa en saadan Maade, at der er al Grund til ogsaa i et fælleskommunalt Skattesystem at fastholde en Ejendomsbeskatning. Det, at disse Skatter indgaar i den fælleskommunale Ordning, har i øvrigt den Betydning, at de fastsættes til bestemte Promiller, hvilket for en Ejendomsbeskatning er af ikke uvæsentlig Betydning. Det er jo saadan, at den foreslaaede Indkomstskat skal kunne forhøjes efter Behovet fra Aar til Aar, medens Ejendomsskatten og ogsaa Formueskatten ligger fast.

Med Hensyn til de Regler, der er opstillet angaaende Fordelingen af Tilskudene, mener jeg ligesom den højtærede Indenrigsminister, at denne Fordeling er tilrettelagt paa en saadan Maade, at man fastholder Kommunernes Interesse i sund Økonomi.